

seende skulle berolige os altfor meget med Forhaabninger, eller tage os denne Sag altfor let; thi det er virkelig ikke alene Diebliffets Krav, Forslaget gaaer ud paa at komme imøde, og heller ikke alene herpaa er der taget Hensyn ved Bestemmelsen i Paragraphen. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at Forslaget aarlig vil finde sin hensigtsmæssige Anvendelse; thi vi maae ikke overse, at det Tilfælde meget godt kan indtræffe, at en Hest kan tilslaaes en usynlig Feil i den Tid, den er indkaldt ved de aarlige Mønstringer (Hør!). Det er Noget, som vistnok baade kan og vil indtræffe. Forøvrigt skal jeg henvise den ærede Rigsdagsmand til hvad der under Sagens forrige Behandling blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de District (C. H. Hansen) i Anledning af en fullerff Hest. Han oplyste nemlig, at de, som modtog Hesten, paastode, at den var fullerff, men at Mønstringscommissionen sagde, nei den var ikke fullerff; men strax efter at Hesten var modtagen, viste det sig dog, at Hesten var fullerff. Og disse Folk henvendte sig paa Grund heraf til Krigsbestyrelsen med Anmodning om, enten at faae Erstatning, eller ogsaa en anden god Hest; men Krigsbestyrelsen svarede, at den ingen Midler havde til en sliG Erstatning, og henviste tillige til, at Commissionen havde sagt, at Hesten ikke var fullerff. Jeg kan ogsaa henvise til min egen Erfaring i lignende Tilfælde; thi jeg har ikke ganske ubetænkt indbragt dette Forslag for Thinget, eller uden først at forsøge, om Sagen kunde ordnes ad administrativt Vei. Jeg har med et Andragende i Haanden henvendt mig til den Mand i Krigsbestyrelsen, som nærmest har med disse Sager at gjøre, og han har svaret mig, at Krigsbestyrelsen paa ingenomhelst Maade kunde underkende Sessjonens Kjendelse, og henviste Lægdet til at indanke Sagen for Høiesteret som den eneste Autoritet, der kunde underkende Sessjonens Kjendelse. Jeg troer saaledes, at heri ligger en forøget Opfordring for Rigsdagen til at tage Sagen under Overveielse; thi vistnok var det Rigsdagens Mening, da den vedtog hiin Lov, at Lægderne kun skulde have gode Heste; men, naar det nu ikke er skeet, forekommer det mig,

at det er Rigsdagens Pligt at fuldbyrde denne Mening, og ikke henvise de forurettede Lægder til Høiesteret.

Der har ogsaa fra flere Medlemmer her i Forsamlingen mødt mig den Indvending, at naar det viste sig, at Hestene havde saadanne Feil, som de i Forslaget antydede, saa var det ligefrem, at Districtet da uden videre kunde levere dem tilbage, eller ogsaa nægte at modtage dem; men jeg vil tillade mig at henvise de ærede Rigsdagsmand til Bestemmelsen i § 6 af Loven af 16de Marts, der ville de finde, at Lægdet i saa Henseende slet ikke har noget somhelst Valg, men ligefrem er pligtigt at modtage de Heste, som af Mønstringscommissionen erklæres tjenstdygtige. Jeg troer saaledes ikke, at man kan berolige sig ved saadanne Argumentationer, som ere lige i Strid med Lovens Ord. Jeg skal med disse Bemærkninger overlade Sagen til Forsamlingens Bedømmelse, og skal ikke have Noget imod, at den, for at blive underkastet en nærmere Drøftelse, bliver overgivet til en Comitee, da den maatte nok i enkelte Dele burde undergaae Forandringer; jeg skal saaledes afvente, hvorvidt Forhandlingerne give mig Anledning til oftere at tage Ordet.

Timm: Ligefom jeg paa det tidligere Stadium af denne Sag fraraadede dens Fremme, saaledes skal jeg tillade mig at fraraade, at Forslaget henvises til anden Behandling, og jeg skal nu forsøge nærmere at begrunde denne Fraraaden. Hensigten med Lovforslaget er deels at stikke vedkommende Udredningsdistricter, og navnlig Lægderne, Erstatning for de Tab, de maatte have lidt eller maatte komme til at lide ved af Krigsbestyrelsen at faae leverede Heste, som beviisligen have skjulte Feil, deels har Lovforslaget den Hensigt at skaffe Udgang til Beviser for Hestenes Tilstand og navnlig deres Fodertilstand, naar de leveres eller tilbageleveres, og tillige at bevirke, at der ved Hestenes senere Bedømmelse tages Hensyn til de saaledes erhvervede Oplysninger. Ved Forhandlingerne om Lovforslagets Fremme gjorde jeg opmærksom paa, at de Spørgsmaal, som skulle afgjøres ved dette Lovforslag angaaende Erstatning for beviisligen skjulte Feil hos Hestene, neppe ville